

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Posl. br. P-5977/2025-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu po sucu tog suda Andrei Krstanović Čada kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužiteljice Ane Franceschi iz Zagreba, Maretićeva 3, OIB: 62907306255, zastupane po punomoćniku Goranu Devrnji, odvjetniku u Zagrebu, protiv tuženika Zagrebačka banka d.d. Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 10, OIB: 92963223473, zastupanog po punomoćniku Margiti Kiš Kapetanović, odvjetnici iz OD Porobija & Porobija u Zagrebu, radi utvrđenja i isplate, nakon zaključene glavne i javne rasprave održane dana 13. srpnja 2026., u prisutnosti punomoćnika tužiteljice, tužiteljice osobno i punomoćnika tuženika, dana 20. srpnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je ništetna odredba Ugovora o kreditu broj: 3208267139 od 22. siječnja 2007. sklopljenog između tužiteljice Ane Franceschi iz Zagreba, Maretićeva 3, OIB: 62907306255, i tuženika Zagrebačke banke d.d. Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 10, OIB: 92963223473, a koja:

- u dijelu čl. 2. glasi: "Korisnik kredita obvezuje se platiti sve naknade i troškove sukladno Odluci o Tarifi naknada za usluge Kreditora."

II. Nalaže se tuženiku Zagrebačkoj banci d.d. Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 10, OIB: 92963223473, da isplati tužiteljici Ani Franceschi iz Zagreba, Maretićeva 3, OIB: 62907306255, iznos od 486,27 EUR, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 23. rujna 2025. pa do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku da isplati tužiteljici iznos od 851,68 EUR, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 20. srpnja 2026. pa do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

IV. Nalaže se tuženiku naknaditi tužiteljici troškove parničnog postupka u iznosu od 1.288,09 EUR, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 20. srpnja 2026. pa do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da je dana 22.1.2007. sklopila sa tuženikom ugovor o kreditu prema kojem joj je kao korisniku kredita odobren kredit u protuvrijednosti iznosa od 115.286,00 CHF, te da je odredbom čl. 2. predmetnog ugovora utvrđena naknada za obradu zahtjeva za kredit. Tužiteljica smatra da je predmetna odredba nepoštena sukladno odredbama čl. 81. i 82. Zakona o zaštiti potrošača, jer je unaprijed formulirana u tipskom ugovoru, a tužiteljica nije mogla utjecati na sadržaj unaprijed pripremljenog ugovora, odnosno da se radi o odredbi o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo. Tuženik je prilikom isplate kredita dana 28.2.2007. naplatio tužiteljici naknadu za obradu zahtjeva za kredit u iznosu od 3.663,83 kn/ 486,27 EUR. Stoga tužiteljica smatra da je predmetna ugovorna odredba i ništetna sukladno odredbi čl. 270. ZOO-a, pa tužbenim zahtjevom potražuje utvrđenje ništetnosti predmetne odredbe ugovora o kreditu, isplatu iznosa od 486,27 EUR, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom, uglavničenu zakonsku zateznu kamatu na plaćenu naknadu od 851,68 EUR, uz naknadu troškova parničnog postupka.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti, te ističe da predmetna odredba čl. 2. ugovora o kreditu ne podliježe testu nepoštenosti. Podredno, tuženik ističe i prigovor zastare.

3. Sud je u dokaznom postupku saslušao tužiteljicu kao stranku, te izvršio uvid u potvrdu tuženika o naplaćenju naknadi od 17.6.2025. (list 6 spisa), ugovor o namjenskom kreditu od 22.1.2007. (list 7-12 spisa), Upute za odobravanje kredita građanima – osnovna uputa (list 28-36 spisa) i Opće uvjete poslovanja Zagrebačke banke d.d. (list 37-41 spisa).

4. Na temelju provedenog dokaznog postupka, cijeneći sve provedene dokaze sukladno čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 70/19, 88/22, 114/22 i 155/23-dalje ZPP), u njihovoj ukupnosti i svaki zasebno, ovaj sud smatra tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti osnovanim.

5. Među strankama nije sporno postojanje ugovora o namjenskom kreditu od 22.1.2007 kojim je tužiteljici odobren kredit u iznosu od 115.286,00 CHF, da je tužiteljici dana 28.2.2007. naplaćena naknada za obradu kredita u iznosu od 486,27 EUR, te da visina zahtjeva nije sporna.

6. Sporno je u ovom predmetu je li ugovorna odredba iz čl. 2. ugovora o kreditu o naplati naknade za usluge kreditora ništetna.

7. Na okolnost utvrđenja spornih činjenica sud je saslušao tužiteljicu kao stranku.

8. Tužiteljica saslušana kao stranka u svom iskazu u bitnom navela je da je kredit podignula radi kupnje stana u Zagrebu, Maretićeva 3, a u kojem stanu i živi. Stan je koristila isključivo za svoje osobne potrebe, nikada ga nije iznajmljivala, koristila za obrt ili sl. Kredit još uvijek otplaćuje. Ugovor o kreditu je pročitala, sjeća se da je ugovor bio unaprijed pripremljen i da se radilo o tipskom ugovoru, te ona u svakom slučaju nije mogla utjecati na pojedine odredbe ugovora. Točno je da joj je prilikom isplate kredita naplaćena ulazna naknada. Nitko u banci joj nije objasnio u čemu se sastoje troškovi ulazne naknade. Kredit je podignula u Zagrebačkoj banci d.d., jer je bila njihov dugogodišnji klijent, a kredit u "švicarcima" je tada bio najpovoljniji kredit.

9. Sud je u cijelosti prihvatio iskaz tužiteljice, jer je njezin iskaz životan i logičan, te je nesporno da se u vezi sporne odredbe ugovora o kreditu u vezi naknade za obradu kredita nije moglo posebno pregovarati, tim više što je sporna odredba kojom se potrošaču nameće obveza plaćanja ulazne naknade bila sastavni dio tipskog ugovora koje su banke sklapale sa potrošačima.

10. Odredbama čl. 81. st. 1. i 2. i čl. 82. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 96/03) koji je vrijedio u vrijeme sklapanja ugovora, propisano je kako ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom ako suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Navedeno potvrđuje i Direktiva Vijeća EU 87/102 koja je bila na snazi u vrijeme sklapanja predmetnog ugovora o kreditu i koja je propisivala da bi potrošač trebao dobiti odgovarajuće informacije o uvjetima i cijeni kredita, a koje bi trebale uključivati i naknade za kredit.

11. Smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te stoga potrošač nije imao utjecaj na njezin sadržaj poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca.

12. Predmetne ugovore o kreditu valja sagledati i u smislu Općih uvjeta ugovora kredita kako je to određeno čl. 295. i čl. 296. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/05, 41/08 i 125/11-dalje ZOO-a), jer se radi o ugovorima unaprijed sastavljenim za veći broj ugovora koje jedna ugovorna strana (sastavljač) predlaže drugoj ugovornoj strani ugovor po principu uzmi ili ostavi.

13. Tužiteljica sve da joj je i bila pružena prilika da išta kaže o predmetnom ugovoru ne bi mogla postići da se bilo što u predmetnom ugovoru mijenja. Takvi ugovori su tipski ili adhezijski ugovori, a takvi ugovori su ništetni ukoliko su sastavljeni suprotno načelu savjesnosti i poštenja i prouzrokuju očiglednu neravnopravnost u pravima i obvezama strana na štetu suugovaratelja, sastavljača ili ugrožavanja postizanja svrhe sklopljenog ugovora. Također, i odredbom čl. 3. st. 1. Direktive 93/13/EEZ od 5.4.1993. propisano je da se ugovorna odredba o kojoj se nisu vodili pojedinačni pregovori smatra nepoštenom ako je u suprotnosti s uvjetom o dobroj vjeri, na štetu potrošača prouzročila znatniju neravnotežu u pravima i obvezama stranaka proizašlima iz ugovora. Prema odredbi čl. 5. Direktive u slučaju ugovora u kojem se potrošaču odredbe nude u pisanom obliku, te odredbe uvijek moraju biti sročene jasno i razumljivo. Stoga je tuženik nezakonito i nepošteno primjenjivao i ugovorne odredbe o naknadi za obradu kreditnog zahtjeva na koji način je doveo tužiteljicu u neravnopravan položaj u kojem ista nije mogla utjecati na sadržaj unaprijed pripremljenog ugovora, odnosno o kojoj ugovornoj odredbi se nije pojedinačno pregovaralo sa tužiteljicom, a tuženik suprotno sukladno odredbi čl. 219. st. 1. ZPP-a niti nije dokazao, odnosno nije

dokazao da je imao bilo kakve troškove zbog obrade kreditnog zahtjeva, kao i na što se točno ti troškovi odnose.

14. Naime, iz provedenih dokaza utvrđeno je da stranke nisu posebno pojedinačno pregovarale o spornoj ugovornoj odredbi, jer je ta odredba bila unaprijed formulirana standardnim ugovorom tuženika i tužiteljica nije bila upoznata sa detaljima o plaćanju naknade vezane za dobivanje kredita. Sporna ugovorna odredba prouzročila je značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, a tužiteljica je u konkretnom slučaju bila potrošač, te je stoga ova odredba neodređena ili neodrediva, te posljedično ništetna sukladno odredbi čl. 270. st. 1. ZOO-a.

15. Slijedom navedenog sud je utvrdio ništetnom predmetnu ugovornu odredbu iz čl. 2. ugovora o kreditu o plaćanju naknade za usluge kreditora, te je u cijelosti prihvatio tužbeni zahtjev i obvezao tuženika da vrati tužiteljici ono što je primio na temelju ništetne ugovorne odredbe u smislu odredbe čl. 323. st. 1. ZOO-a, odnosno na isplatu iznosa od 486,27 EUR.

16. Pri tome valja reći i da prigovor zastare nije osnovan, jer se u konkretnom slučaju radi o restitucijskom zahtjevu tužiteljice da joj tuženik vrati ono što je neosnovano stekao temeljem ništetne odredbe ugovora, a kojem prethodi utvrđenje ništetnosti sporne odredbe ugovora, radi čega zastara još nije niti počela teći (pravno shvaćanje Građanskog odjela VSRH od 30.1.2020.).

17. Također, sud je obvezao tuženika i na isplatu uglavničene zakonske zatezne kamate za razdoblje od dana plaćanja ulazne naknade - 28.2.2007. do 22.9.2025. u iznosu od 851,68 EUR. Naime, sukladno sudskoj praksi, pa tako i u odluci Vrhovnog suda RH br. Rev 327/2013 od 6.3.2019. nema nikakve zapreke obračunati zatezne kamate za određeno razdoblje dugovanja i izraziti kamatu kao kapitaliziranu, odnosno u apsolutnom iznosu. Tako i u Rev 187/1999 od 22.5.2003. navedeno je da se zatezne kamate mogu utužiti u apsolutnom iznosu uz glavni dug, ali od dana tužbe na njih ne teku procesne kamate, jer zatezne kamate i dalje teku na glavno potraživanje.

18. Na dosuđeni iznos od 486,27 EUR tužiteljici je priznata zakonska zatezna kamata od 23.9.2025. pa do isplate, budući je uglavničena zakonska zatezna kamata obračunata do 22.9.2025. Na iznos od 851,68 EUR tužiteljici je pak, priznata zakonska zatezna kamata od dana presuđenja pa do isplate, a kako to tužiteljica osnovano i potražuje.

19. Kamatna stopa određena je po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sukladno Zakonu o izmjenama i dopunama ZOO-a ("Narodne novine" br. 155/23).

20. Odluka o trošku tužiteljice temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a, te čl. 151. st. 3. ZPP-a. Tužiteljici su priznati troškovi zastupanja po punomoćniku sukladno vrijednosti predmeta spora (1.337,95 EUR) i važećoj OT. Tako je tužiteljici priznat trošak sastava tužbe, sastava podneska od 31.10.2025. i pristupa na 2 ročišta od 15.6.2026. i 13.7.2026. od po 200,00 EUR, te trošak pristupa na ročište za objavu presude od 100,00 EUR ili ukupno 900,00 EUR. Na ovaj iznos pribrojen je PDV od 25 % od 225,00 EUR, ili ukupno 1.125,00 EUR. Tužiteljici je priznata i sudska pristojba na tužbu od 53,09 EUR i na presudu od 110,00 EUR, ili ukupno 1.288,09 EUR.

21. U pogledu troška valja samo reći da je vrijednost predmeta spora određena prema kondemnatornom tužbenom zahtjevu – 1.337,95 EUR, sve sukladno sudskoj praksi, odnosno odluci VSRH br. Rev-349/2020 od 7.12.2021., a u kojoj je jasno utvrđeno da se vrijednost predmeta spora određuje samo prema vrijednosti zahtjeva na isplatu, dok se vrijednost predmeta spora deklaratornog zahtjeva ne uzima u obzir.

U Zagrebu, 20. srpnja 2026.

S U D A C:
Andrea Krstanović Čada

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe županijskom sudu u roku od 15 dana od dana primitka pisanog otpravka presude. Žalba se podnosi putem ovog suda pisano u 4 primjerka.

DNA:

punomoćniku tužiteljice

punomoćniku tuženika

Broj zapisa: **9-3088a-f54b0**

Kontrolni broj: **05bf9-90c3b-c2cb8**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.